

105131

105131
 Tale av høiesterettsadvokat Hans Schjøth.

som forsvarer for lagfører Gustav Jansen, Grunerløkka, Oslo.
 den 28/8 1947 i Oslo Byrett.

Aktorat: Ole A. Bache. Dommer: Moltke Spilleth.
 Nedskrevet på stedet av Elvin Veatheim, Evre Smedstadvei 27 b, Smedstad.

Ærede dommer.

Da dommen nu er falt, og vi er ferdig med saken mot Jansen, tar jeg meg den frihet å si den ærede rett noen ord, hvilket jeg nu kan gjøre, da det ingen innvirkning kan ha på Jansens dom.

Det er helt feilaktig og meningsløst av Dem, herr dommer, og juridisk uforsvarlig at dommere og rettene daglig på grunn av en parole fra høiere hold søker å pådutte hvert medlem av Nasjonal Samling den oppfatning at vi var i krig, og at han forstod dette eller burde ha visst det, og at han bistod fienden med råd og dåd.

Gennem den offentlige granskningskommissjon, som nu har utgitt sine betenkninger trykt og således offentlig tilgjengelig for alle, er det fastslått at på regjeringemøtet i Tromsø den 8/6 1940, ga regjeringen og kongen, da de måtte rømme landet, all myndighet og makt til generalissimus Ruge.

Da det senere er fastslått at general Ruge, hærens øverstkommanderende, kapitulerte betingelsesløst og endog gav tyskerne store innrømmelser.

At rettens dommere ikke vet den ting, men fortsatt forsøker å presse de tiltalte til å "burde ha visst" eller "visst" det motsatte av det som granskningskommissjonen har fastslått, det er meningsløst.

De kan ikke gå hjem og sette Dem i en god stol med ren samvittighet nu etter dette.

De, herr dommer, skal svare for Dem selv i stille stunder. De skal svare for Dem selv like over for Deres samvittighet. De skal svare for andre mennesker. De skal svare for de øvrige innen juriststanden, Og De skal til slutt svare for Dem selv over for Gud.

Jeg vil derfor, så innatendig jeg kan, si Dem noen alvorord, herr dommer, før vi skilles i denne sak.

For fremtiden betenk Dem, betenk Dem.